

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/7/2018
Identifikačné číslo spisu:	8016897641
Dátum vydania rozhodnutia:	05.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8016897641.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci odsúdeného J. R., o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom 5. novembra 2018, o sťažnosti odsúdeného J.R. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10Ntc/9/2016 z 13. septembra 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného J. C. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove uznesením, sp. zn. 10Ntc/9/2016 z 13. septembra 2018 rozhodol podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. a § 68 ods. 2 Trestného zákona tak, že vyslovil, že odsúdený J.R. sa v skúšobnej dobe určenej mu pri podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10Ntc/9/2016, zo 6. júla 2016 neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 6 /šesť/ rokov rozsudkom Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 57T/10/2012 z 13. decembra 2012, v spojení s uznesením Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 8To/9/2013 z 13. februára 2013 a s uznesením Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 6Tdo/722/2013 z 24. júla 2013, uznaných rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10Ntc/9/2014 z 20. mája 2014, v trvaní 1 rok, 11 mesiacov a 12 dní vykoná.

Krajský súd v Prešove svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „Uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Ntc/9/2016 zo 6. júla 2016 bol odsúdený J.R. podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával na území Slovenskej republiky, na základe rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Ntc/9/2014 z 20. mája 2014. Súčasne mu bola určená skúšobná doba na 5 rokov a nariadený probačný dohľad na 2 roky.

Uložené mu boli tiež primerané obmedzenia a povinnosti, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Na základe tohto uznesenia bol 7. júla 2016 odsúdený J.R. podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Skúšobná doba určená pri podmienčnom prepustení mu tak začala plynúť dňom jeho prepustenia a uplynula by dňa 7. júla 2021.

V rámci skúšobnej doby podmienčného prepustenia mal odsúdený plniť zákonom stanovené podmienky ustanovené v § 68 ods. 2 Trestného zákona, aby svojím správaním preukázal, že čiastočne vykonaný trest odňatia slobody postačoval na dosiahnutie účelu trestu. Zákonné predpoklady na splnenie podmienok o vedení riadneho života pre vyslovenie, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody osvedčil, spočívajú vo vedení riadneho života, čo znamená, že odsúdený mal počas skúšobnej doby dodržiavať predovšetkým spoločenské a právne normy, či plniť svoje pracovné, rodinné a ďalšie občianske povinnosti.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Humenné však bolo zistené, že odsúdený J.R. dňa 18. marca 2018, teda v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia pod vplyvom alkoholických nápojov spáchal úmyselný prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona. Za to mu bol trestným rozkazom z 29. mája 2018, právoplatným 4. júla 2018, bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené aj protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Uložený trest odňatia slobody, po započítaní vykonanej väzby, vykonával od 18. marca 2018 a ktorý v súčasnosti aj vykonal. Spáchanie úmyselného prečinu odsúdeným v rámci plynutia skúšobnej doby určenej mu pri podmienčnom prepustení z výkonu trestu a porušenie zákazu požívania alkoholických nápojov preukazuje, že zmiernenie trestu nepostačovalo na zabezpečenie účelu uloženého trestu. Taktiež nemožno opomenúť fakt, že odsúdený v minulosti spáchal viacero trestných činov, vrátane trestných činov násilnej povahy. Uvedené zistenia teda preukazujú, že u odsúdeného ide o osobu, ktorá nedodržiava právne normy a recidivuje, čomu nasvedčuje i spáchanie nebezpečného vyhrážania, na základe čoho krajský súd rozhodol, že odsúdený nevedol počas určenej skúšobnej doby riadny život a nedodržiaval uložené obmedzenie zakazujúce požívať alkoholické nápoje, preto vyslovil, že sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil a zvyšok trestu v trvaní 1 rok, 11 mesiacov a 12 dní vykoná.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť na verejnom zasadnutí konanom 13. septembra 2018, ktorú písomne odôvodnil tak, že sa vracia k svojej snúbenici, pretože sa jej bez jeho prítomnosti veľmi zle žije a zle znáša finančné problémy. Pri jeho opätovnom nástupe do výkonu trestu odňatia slobody môže jeho snúbenica skončiť na ulici ako bezdomovec. Na záver požiadal súd o zváženie, či by mu nemohol byť uložený trest domáceho väzenia alebo trest povinnej práce.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne pochybenia alebo nedostatky takého charakteru, ktoré by odôvodňovali iné závery ako tie, ktoré v napadnutom uznesení správne uviedol Krajský súd v Prešove.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu zistil, že boli splnené podmienky na rozhodnutie, že sa odsúdený J.R. neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, 11 mesiacov a 12 dní vykoná.

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona ak podmienčne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

Na základe vyššie uvedeného je potrebné poukázať na skutočnosť, že boli naplnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 68 ods. 2 Trestného zákona, veta za bodkočiarkou, na výkon zvyšku trestu

odňatia slobody uloženého rozsudkom Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 57T/10/2012 z 13. decembra 2012, v spojení s uznesením Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 8To/9/2013 z 13. februára 2013 a s uznesením Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 6Tdo/722/2013 z 24. júla 2013, uznaných rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10Ntc/9/2014 z 20. mája 2014, v trvaní 1 rok, 11 mesiacov a 12 dní, nakoľko v čase podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený spáchal úmyselný prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona a tento spáchal pod vplyvom alkoholu.

Podmiennečným prepustením sa dáva možnosť odsúdenému, aby preukázal, že ďalší výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom na slobode, s uložením primeranej skúšobnej doby. Pokiaľ má podmiennečne prepustený viesť v skúšobnej dobe riadny život znamená to, že musí rešpektovať právny poriadok a neporušovať právne normy. Ak však tieto závažným spôsobom poruší, najmä tým, že spácha v skúšobnej dobe určenej pri podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody trestný čin, svedčí to o tom, že podmiennečné prepustenie nesplnilo svoj cieľ najmä z hľadiska individuálnej prevencie - nevedlo k náprave podmiennečne prepusteného a je potrebné, aby odsúdený vykonal aj zvyšok trestu odňatia slobody.

Za daného stavu je nutné konštatovať, že Krajský súd v Prešove rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom keď vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, 11 mesiacov a 12 dní vykoná. U odsúdeného absentuje splnenie základnej podmienky pre rozhodnutie o osvedčení a tou je vedenie riadneho života. Podmienka vedenia riadneho života v predmetnom prípade absentuje, pretože odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život (spáchanie úmyselného prečinu) a taktiež neplnil uložené obmedzenia a povinnosti (prečin spáchal pod vplyvom alkoholu).

Pokiaľ ide o žiadosť odsúdeného o uloženie trestu domáceho väzenia alebo trestu povinnej práce, takéto uloženie trestu v predmetnej veci zákon neumožňuje. Odsúdený bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a preto súd mohol rozhodnúť len o vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody.

Na základe vyššie uvedených úvah, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.